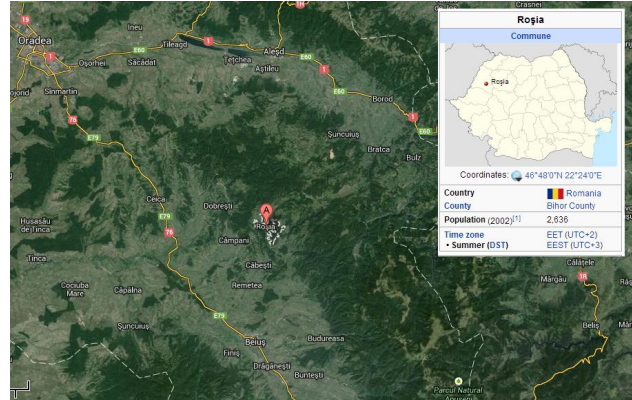

Povestea familiei Dumșe

Roșienii

La 20 de km de municipiul Beiuș se află localitatea Roșia, una din cele mai pitorescți și mai întinse așezări rurale din România. Aici vezi o casă pe un deal, una pe un altul, multe lipsite de căi de acces având cel mult o cărare. Doar în zona centrală se găsesc mai multe case grupate și pe marginea drumurilor care strabat comuna. Majoritatea caselor sunt vechi, construite din pământ, multe șubrezite de trecerea anilor și neputința oamenilor. Este și cazul locuinței familiei Dumșe.

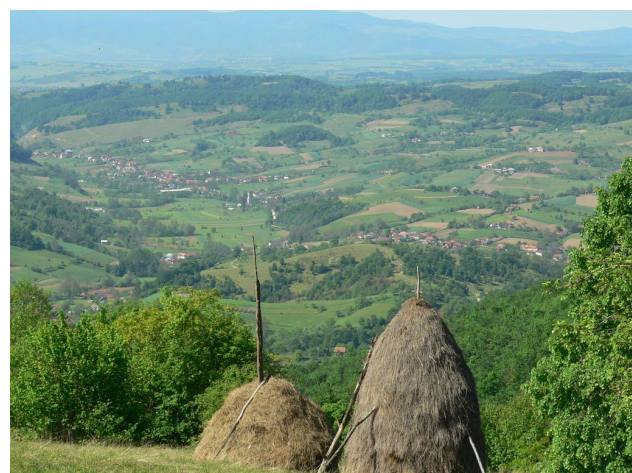

Copilărie furată

Elisabeta Dumșe (34 ani) a crescut la Orfelinatul din Oradea după ce a fost abandonată de părinți la naștere. A prins perioada cea mai grea la orfelinat suportând multe bătăi și abuzuri din partea celorlalți copii și chiar a celor care trebuiau să-i educe, lucru care i-a lăsat urme adânci pe trup, dar mai ales în suflet. După Revoluția din '89 s-a confruntat cu o altă mare problemă pentru că statul nu avea o strategie referitoare la tinerii care părăseau orfelinatul și aceștia ajungeau pur și simplu în stradă unde trăiau prin parcuri, gări, scări de bloc și supraviețuiau din cerșit și din mila oamenilor. După o vreme petrecută în stradă, Elisabeta a avut noroc să întâlnească o familie de tineri orădeni care să o îngrijască și să o ajute să-și găsească un loc de muncă. La 19 ani l-a cunoscut pe Dorin cu care s-a căsătorit stabilindu-se definitiv în Roșia.

Dorin Dumșe (44 ani) provine dintr-o familie săracă cu patru copii ce au crescut într-un vârf de deal în satul Roșia. Însă chiar dacă priveliștea era foarte frumoasă, n-a avut parte de prea multe bucurii pentru că unul din frați a ajuns la pușcărie după ce și-a ucis tatăl. Acest lucru l-a marcat profund și l-a făcut să se închidă în sine, să se îndepărteze și chiar să fugă de lume. Este motivul principal pentru care niciodată n-a avut un loc de muncă ci și-a câștigat existența muncind cu ziua, lucrând la pădure, la câmp sau mergând la cules de ciuperci.

Locuință de Ev Mediu în secolul XXI!

După ce Dorin și Elisabeta s-au căsătorit în 1998, s-au stabilit în casa veche din chirpici rămasă de la părinți. Condițiile de locuit sunt însă de Ev Mediu pentru că nimic din ce găsești în această locuință nu te duce cu gândul la secolul XXI. Pe jos vatra este de pământ bătătorit, puii și găinile ciugulind firmiturile căzute de pe masa veche. Soba de tablă ruginită ține loc de masă, dulap sau noptieră, iar patul vechi are în loc de saltea un mănunchi de paie peste care e pus un burete într-o husă veche, roasă de șoareci. Ușile și ferestrele îi apără cel mult de lighioane, nu și de vânt sau frig. În aceste condiții s-au născut în august 2000 cei doi copii ai lor, gemenii Andrei și Dorel. Copiii au mers la școala din sat unde învață și acum și s-au străduit să învețe atât cât au putut în condițiile extrem de grele în care-și duc viața.

Legenda Meșterului Manole

Elisabeta lucrează de ani buni la o firmă din Beiuș fiind singura care aduce bani în casă în afară de alocațiile copiilor. Nu-i este ușor pentru că face zilnic naveta 20 de km pe sens între cele două localități, dar este conștiincioasă motiv pentru care chiar și atunci când s-au făcut restructurări și-a păstrat locul de muncă. Cu banii puțini puși cu grijă deoparte au reușit să-și cumpere câteva materiale de construcții și cu ajutorul bisericii și a câtorva oameni de bine și-au turnat o fundație pe care au încercat să zidească. Însă, din lipsă de bani, lucrarea mergea ca în legenda Meșterului Manole: ce construiau azi peste o vreme trebuia dărâmat și construit din nou pentru a putea trece la faza următoare. Așa că deși au început lucrarea de ani buni, progresul abia se vede.

În urmă cu un an Elisabeta a auzit la Radio Vocea Evangheliei despre Habitat care construia locuințe pentru orfani și imediat s-a gândit că poate și ea ar putea să beneficieze de acest ajutor. Așa că și-a luat inima în dinți și a depus o cerere la sediul organizației. Acum așteaptă cu nerăbdare să-și vadă împlinit visul de o viață, născut încă din orfelinat: să aibă o locuință bună în care să le poată oferi copiilor un trai decent așa cum ea n-a avut niciodată.

Ce este de făcut acum?

Habitat urmează să toarne o pardosea din beton peste umplutura existentă în fundație pentru că nu există placa betonată așa cum ar trebui și cum se execută la o locuință în zilele noastre. Apoi vom consolida zidurile din BCA existente, vom continua ridicarea lor și vom turna stâlpișori și centură de beton. Se va continua cu construirea acoperișului, termoizolarea și finisajele interioare și exterioare. Toate acestea se pot realiza cu ajutorul voluntarilor în doar cinci zile! Astfel într-o singură săptămână o mână de oameni pot schimba radical destinul unei familii.